

ความหลากหลายของแมลงและแมงมุม ในนาข้าวเขตชลประทานจังหวัดพิษณุโลก

Insect and Spider Diversity in Irrigated Paddy Fields at Phitsanulok Province

วีรยุทธ สร้อยอนาคต^{1/} วีรเทพ พงษ์ประเสริฐ^{1/*} สมชาย ธนสินชัยกุล^{2/}
วิชัย สรพงษ์ไพศาล^{2/} และ คณิตา เกิดสุข^{3/}
Veerayutt Soinark^{1/}, Weerathep Pongprasert^{1/*}, Somchai Tanasinchayakul^{2/}
Wichai Sorapongpisa^{2/} and Kanita Kertsuk^{3/}

(Received: 16 March 2015; Accepted: 16 June 2015)

Abstract: Diversity of rice insects and spiders in irrigated rice paddy fields at Phitsanulok province was carried out during October 2010 - September 2012. Rice insects and spiders were collected from irrigated rice paddy fields of farmers at tiller stage by simple random sampling method using sweep net at 30 times/sampling spot. The total of 3 sampling spots were randomized in each time of the sampling. All rice insects and spiders were identified, species biodiversity and distribution (Shannon-Wiener) were calculated and the relationship to biotic factor (insect natural enemies and spiders) and abiotic factor (temperature, relative humidity, wind speed and rainfall) were determined. The total of 78 species of insects and spiders composed of 6 orders 12 families 24 species of rice insect pests, 6 orders 27 families 47 species of natural enemies and 1 order 4 families 7 species of spiders were identified. The species diversity (H) and species evenness (EH) of total insects and spiders were 2.53 and 0.58, respectively, rice insects were 1.47 and 0.46, while natural enemies and spiders were 2.24 and 0.56, respectively. The species number of insect pests was not related to abiotic factors but related to the species number of natural enemies ($r = 65.9$).

Keywords: Diversity, rice insect pest, natural enemy, irrigated rice paddy field, Phitsanulok province

^{1/} ภาควิชาวิทยาศาสตร์การเกษตร คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000

^{1/} Department of Agricultural Science, Faculty of Agriculture, Natural Resources and Environment, Naresuan University, Phitsanulok 65000, Thailand

^{2/} ภาควิชากีฏวิทยา คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 73140

^{2/} Department of Entomology, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Kamphaeng Saen Campus, Nakhon Pathom 73140, Thailand

^{3/} ศูนย์วิจัยข้าวพิษณุโลก ถนนมิตรภาพ ตำบลวังทอง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก 65130

^{3/} Phitsanulok Rice Research Center, Mittapab Road, Wang Thong, Phitsanulok 65000, Thailand

* Corresponding author: E-mail address: weerathepp@nu.ac.th

บทคัดย่อ: การศึกษาความหลากหลายของแมลงและแมงมุมในพื้นที่นาข้าวเขตชลประทานจังหวัดพิษณุโลก ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึงกันยายน พ.ศ. 2555 ดำเนินการสุ่มเก็บตัวอย่างแมลงและแมงมุม ด้วยแผนการสุ่มแบบสุ่มธรรมดา โดยใช้สวิงโอบ 30 ครั้งต่อจุด จำนวน 3 จุด จากพื้นที่แปลงนาเกษตรกร ในข้าวระยะแตกกอ จำแนกชนิดความสำคัญ และตรวจนับจำนวน เปรียบเทียบสัดส่วนแมลงศัตรูข้าว แมลงศัตรูธรรมชาติ และแมงมุมศัตรูธรรมชาติ วิเคราะห์ความหลากหลายทางชีวภาพ และการกระจายตัว ของ Shannon-Wiener ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของแมลงและแมงมุมที่สำรวจพบกับปัจจัยทางกายภาพ คือ อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์ ความเร็วลม และปริมาณน้ำฝน และปัจจัยทางชีวภาพคือ ศัตรูธรรมชาติ ผลการศึกษาพบแมลงและแมงมุมที่สำคัญ จำนวน 78 ชนิด จำแนกได้เป็นแมลงศัตรูข้าว จำนวน 6 อันดับ 12 วงศ์ จำนวน 24 ชนิด แมลงศัตรูธรรมชาติ 6 อันดับ 27 วงศ์ จำนวน 47 ชนิด และแมงมุมศัตรูธรรมชาติ 1 อันดับ 4 วงศ์ จำนวน 7 ชนิด ค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพ (H) และดัชนีการกระจายตัว (EH) ของ Shannon-Wiener ของแมลงและแมงมุมทั้งหมด เท่ากับ 2.53 และ 0.58 ตามลำดับ โดยในส่วนของแมลงศัตรูข้าวมีค่าเท่ากับ 1.47 และ 0.46 ตามลำดับ ในขณะที่แมลงศัตรูธรรมชาติและแมงมุมมีค่าเท่ากับ 2.24 และ 0.56 ตามลำดับ จำนวนแมลงศัตรูข้าวไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางกายภาพ แต่มีความสัมพันธ์ (r) กับ จำนวนแมลงศัตรูธรรมชาติสูงถึงร้อยละ 65.9

คำสำคัญ: ความหลากหลาย แมลงศัตรูข้าว แมลงศัตรูธรรมชาติ นาข้าวชลประทาน จังหวัดพิษณุโลก

คำนำ

พื้นที่นาข้าวชลประทานจังหวัดพิษณุโลก ประกอบด้วยพื้นที่ในเขตอำเภอเมือง อำเภอพรหมพิราม และ อำเภอวัดโบสถ์ ครอบคลุมพื้นที่ 94,700, 83,500 และ 11,200 ไร่ ตามลำดับ (สำนักชลประทานที่ 3 จังหวัดพิษณุโลก, 2552) เกษตรกรในพื้นที่สามารถปลูกข้าวได้ต่อเนื่องตลอดทั้งปี พันธุ์ข้าวที่นิยมปลูกมีหลากหลายทั้งข้าวอายุสั้นและยาว ทำให้ในพื้นที่มีข้าวช่วงอายุต่าง ๆ หลากหลาย ทุกระยะปะปนกันตลอดเวลา จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดการสะสมของแมลงศัตรูข้าว และเกิดการระบาดของเป็นระยะ ๆ สร้างความเสียหายแก่ผลผลิตข้าวอยู่เนือง ๆ (วันทนา และคณะ, 2554) โดยทั่วไปแมลงศัตรูข้าวมีประมาณ 50 ชนิด จำแนกเป็นกลุ่มหลัก ๆ คือ หนอนกอ แมลงกินใบ แมลงปากดูด และศัตรูข้าวชนิดอื่น ๆ รวมถึงไรแดง ไรขาว และแมลงบั่ว (Hill, 1996) การควบคุมแมลงเหล่านี้นิยมใช้สารฆ่าแมลงเป็นหลักเพราะให้ผลในการควบคุมที่รวดเร็ว ชัดเจน และสะดวก (วนิช และคณะ, 2540; สำนวน และวิโรเทพ, 2548; วีระยุทธ และคณะ, 2556) แต่เนื่องจากการใช้สารฆ่าแมลงมีผลกระทบต่อระบบนิเวศนาข้าว ที่สำคัญคือทำลายศัตรูธรรมชาติ ส่งผลต่อความหลากหลายทางชีวภาพของศัตรู

ธรรมชาติ ทำให้กิจกรรมของศัตรูธรรมชาติในการควบคุมศัตรูข้าวต่าง ๆ ตามธรรมชาติลดลง ส่งผลกระทบก่อให้เกิดการระบาดของศัตรูข้าวที่ไม่มีความสำคัญขึ้น เช่น กรณี หนอนห่อใบข้าว เป็นต้น ทำให้เกิดการติดต่อสารฆ่าแมลงของแมลงศัตรูข้าวหลายชนิด เช่น เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล แมลงบั่ว แมลงห้ำ แมลงง เป็นต้น และก่อให้เกิดการระบาดของแมลงศัตรูดังกล่าวเป็นระยะอย่างต่อเนื่องในช่วงระยะ 5 ปีที่ผ่านมา (ปริษา, 2542; วันทนา, 2553; วันทนา และคณะ, 2554) ปัจจุบันระบบการเกษตรของพืชปลูกทุกชนิด รวมทั้งข้าว ได้เน้นการลดการใช้สารฆ่าแมลงและให้ความสำคัญต่อการรักษาศัตรูธรรมชาติ เพื่อสร้างกลไกการควบคุมภายใต้ความสมดุลของธรรมชาติมากขึ้น ซึ่งประสิทธิภาพของการควบคุมขึ้นอยู่กับระดับความซับซ้อนของกลไกการควบคุมโดยธรรมชาติที่ก่อให้เกิดสมดุลของระบบนิเวศเป็นสำคัญ (Hoeng and Sogawa, 1994) อย่างไรก็ตาม แม้ข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจสำคัญ มีการศึกษาถึงประชากรแมลงศัตรูมากมายในช่วงระยะที่ผ่านมา แต่ในเชิงการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงประชากรและข้อมูลด้านสังคมแมลงในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขตนาชลประทานของจังหวัดพิษณุโลกยังมีการศึกษาน้อยมาก จึงได้ดำเนินการศึกษาความหลากหลายของแมลงนาข้าวเขตชลประทานจังหวัด

พิษณุโลกขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับใช้ในการบริหารจัดการศัตรูข้าวและศัตรูธรรมชาติในเขตพื้นที่ที่เกิดขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

อุปกรณ์และวิธีการ

การเก็บตัวอย่างแมลงในนาข้าวเกษตรกรในพื้นที่เขตชลประทานจังหวัดพิษณุโลก

ทำการสำรวจและเก็บตัวอย่างแมลงทุกสัปดาห์จากพื้นที่นาชลประทานของเกษตรกร ในจังหวัดพิษณุโลก ในช่วงเดือนตุลาคม 2553 - กันยายน 2555 เป็นระยะเวลา 2 ปี ใช้แผนการสุ่มแบบสุ่มธรรมดา (simple random sampling) ด้วยการใช้สวิงโฉบตามเส้นทแยงมุมของพื้นที่นา จำนวน 30 ครั้งต่อจุด จำนวน 3 จุด จากพื้นที่แปลงนาของเกษตรกร ซึ่งข้าวอยู่ในระยะแตกกอ เก็บตัวอย่างแมลงในภาชนะพลาสติก ขนาด 20x10x30 เซนติเมตร ทำการวิเคราะห์และจำแนกชนิดชื่อวิทยาศาสตร์ของแมลงศัตรูข้าว และ ศัตรูธรรมชาติ (แมลงตัวห้ำ แมลงตัวเบียน และแมงมุม) ในห้องปฏิบัติการ

การจำแนกชนิดแมลงและการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ตรวจนับจำนวน และวิเคราะห์ความสำคัญ โดยใช้ข้อมูลในการวิเคราะห์จำแนกชนิดตามแนวทางการจำแนกของ สุวัฒน์ (2554), พิสุทธิ (2551), Asahina (1993) และ Hutacharem *et al.* (2007) เปรียบเทียบสัดส่วนแมลงศัตรูข้าว แมลงศัตรูธรรมชาติ และแมงมุมศัตรูธรรมชาติ วิเคราะห์ความหลากหลายทางชีวภาพ และการกระจายตัว ตามแนวทางของ Shannon-Wiener วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของแมลงที่พบกับปัจจัยทางกายภาพ คือ อุณหภูมิ ความชื้นสัมพัทธ์และปริมาณน้ำฝน ซึ่งได้รับความอนุเคราะห์จากศูนย์อุทกวิทยาชลประทานและบริหารน้ำภาคเหนือตอนล่าง และปัจจัยทางชีวภาพคือ ศัตรูธรรมชาติที่สำคัญที่พบ

ผลและวิจารณ์

ชนิดของแมลงและแมงมุมที่พบในพื้นที่นาข้าวเกษตรกร อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

การสำรวจพบแมลงและแมงมุมในพื้นที่นาข้าวเกษตรกร จำนวน 78 ชนิด จำแนกตามความสำคัญ คือ แมลงศัตรูข้าวจำนวน 24 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 31 แมลงศัตรูธรรมชาติ ประเภทแมลงตัวห้ำจำนวน 21 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 27 และประเภทแมลงตัวเบียนจำนวน 26 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 33 และแมงมุมศัตรูธรรมชาติจำนวน 7 ชนิด คิดเป็นร้อยละ 9 (ภาพที่ 1) สัดส่วนจำนวนชนิดของแมลงศัตรูข้าวและแมลงศัตรูธรรมชาติที่พบบนนั้น จำนวนชนิดของแมลงศัตรูธรรมชาติมีมากกว่าจำนวนชนิดของแมลงศัตรูข้าวถึง 23 ชนิด หรือสูงกว่าถึง 1.96 เท่า และรวมแมงมุมศัตรูธรรมชาติเข้ากับแมลงศัตรูธรรมชาติพบว่า สัดส่วนของจำนวนชนิดมีความแตกต่างเพิ่มขึ้นเป็น 2.25 เท่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิกันดา (2555), วิชัย และคณะ (2554), Heong *et al.* (1991) และ Ooi and Shepard (1994) ที่พบว่าในสภาพแปลงธรรมชาตินั้นมักพบศัตรูธรรมชาติหลากหลายชนิดมากกว่าศัตรูพืช

ในส่วนของจำนวนตัวของแมลงและแมงมุมที่พบทั้งหมดเท่ากับ 44,957 ตัว ประกอบด้วย แมลงศัตรูข้าวจำนวน 12,803 ตัว คิดเป็นร้อยละ 52 แมลงตัวห้ำจำนวน 8,837 ตัว คิดเป็นร้อยละ 36 แมลงตัวเบียนจำนวน 2,043 ตัว คิดเป็นร้อยละ 9 และแมงมุมศัตรูธรรมชาติจำนวน 812 ตัว คิดเป็นร้อยละ 3 (ภาพที่ 2) โดยในส่วนของศัตรูธรรมชาติพบว่า แมลงตัวห้ำมีจำนวนมากกว่าแมลงตัวเบียนและแมงมุมถึง 4.32 และ 10.88 เท่า คิดเฉลี่ยจำนวนตัวต่อจำนวนชนิดของแมลงตัวห้ำสูงถึง 420.80 ตัวต่อชนิด รองลงมาคือ แมงมุมและแมลงตัวเบียน ซึ่งมีค่าเฉลี่ยจำนวนตัวต่อจำนวนชนิดสูงถึง 116.00 และ 78.58 ตัวต่อชนิด ตามลำดับ บ่งบอกถึงแมลงตัวห้ำและแมงมุม ประสบความสำเร็จในการดำรงชีพในระบบนิเวศนาข้าวเกษตรกรที่มีการพ่นสารฆ่าแมลงได้ดีกว่าแมลงตัวเบียน ดังนั้นแมลงตัวห้ำและแมงมุมจึงเป็นศัตรูธรรมชาติที่มีแนวโน้มมีศักยภาพสำหรับพัฒนาต่อยอดสู่การเพาะเลี้ยงเพิ่มจำนวนและใช้ประโยชน์ในการควบคุมศัตรูข้าวโดยชีววิธีในระบบนาข้าวได้ดีกว่าแมลงตัวเบียน

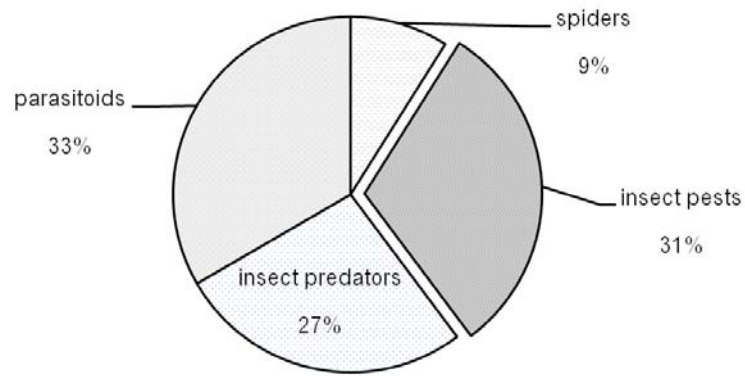

Figure 1 The ratio of species number of insect pests, insect natural enemies (predators and parasitoids) and spiders found in rice paddy field at Mueang district, Phitsanulok province during October 2010 - September 2012

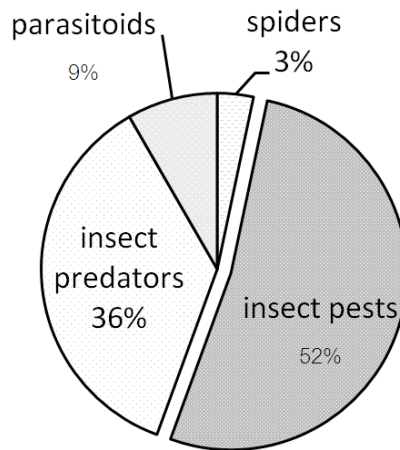

Figure 2 The ratio of numbers of insect pests, insect natural enemies (predators and parasitoids) and spiders found in rice paddy field at Mueang district, Phitsanulok province during October 2010 - September 2012

เมื่อทำการวิเคราะห์ความหลากหลายทางชีวภาพของแมลงและแมงมุมทุกชนิดที่พบมีค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพ (H) และดัชนีการกระจายตัว (EH) ของ Shannon-Wiener เท่ากับ 2.53 และ 0.58 ตามลำดับ โดยเมื่อวิเคราะห์ในแต่ละกลุ่มพบว่า ค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพและค่าดัชนีการกระจายตัวของแมลงศัตรูข้าวมีค่าเท่ากับ 1.47 และ 0.46 ตามลำดับ ส่วนแมลงศัตรูธรรมชาติและแมงมุมมีค่าเท่ากับ 2.24 และ 0.56 ตามลำดับ

การศึกษาในสภาพนาข้าวเกษตรกรรมครั้งนี้แม้ค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพและค่าดัชนีการกระจายตัวมีแนวโน้มของความสอดคล้องเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับรายงานการศึกษาในสภาพของเกษตรอินทรีย์ของวิชัย และคณะ (2554) ที่พบว่าค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพและค่าดัชนีการกระจายตัวของ Shannon-Wiener ของแมลงและแมงมุมทุกชนิดที่สำรวจมีค่าเท่ากับ 3.31 และ 0.84 ตามลำดับ ในขณะที่ค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพและค่าดัชนีการกระจายตัวของแมลงศัตรูข้าวมีค่าเท่ากับ 2.38 และ 0.77 ตามลำดับ

ส่วนค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพและค่าดัชนีการกระจายตัวของแมลงศัตรูธรรมชาติและแมงมุมเท่ากับ 2.90 และ 0.85 ตามลำดับ แต่ทุกค่าที่พบในการศึกษาค้างนี้มีระดับต่ำกว่าของวิชัย และคณะ (2554) มาก ข้อมูลนี้แสดงถึงผลกระทบจากการพ่นสารฆ่าแมลงเพื่อควบคุมศัตรูข้าวต่อความหลากหลายทางชีวภาพของสังคมแมลงและแมงมุมในนาข้าวได้อย่างชัดเจน โดยผลที่กระทบนั้นไม่เพียงแต่เกิดขึ้นกับแมลงศัตรูข้าวเท่านั้น แต่รวมถึงแมลงศัตรูธรรมชาติและแมงมุมซึ่งต่างก็ได้รับผลกระทบต่อเนื่องด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ค่าดังกล่าวยังบ่งบอกถึงความซับซ้อนของสมดุลในระบบนิเวศนาข้าวที่มีการพ่นสารฆ่าแมลงนั้นต่ำกว่าระบบนิเวศนาข้าวอินทรีย์ อย่างไรก็ตาม ในสภาพการปลูกข้าวทั้งสองรูปแบบนั้นพบชนิด จำนวน และความหลากหลายทางชีวภาพของศัตรูธรรมชาติในสัดส่วนที่สูงกว่าแมลงศัตรูข้าว แสดงว่าศัตรูธรรมชาติจำนวนมากกว่าหนึ่งชนิดลงทำลายแมลงศัตรูข้าวชนิดเดียวกัน (พิทักษ์, 2551; วิชัย และคณะ, 2554)

ผลการวิเคราะห์ความหลากหลายเชิงอนุกรมวิธานพบ แมลงศัตรูสำคัญในนาข้าว จำนวน 6 อันดับ 12 วงศ์ 24 ชนิด (ภาพที่ 3) (ตารางที่ 1) และพบศัตรูธรรมชาติของแมลงศัตรูข้าวจำนวน 7 อันดับ 31 วงศ์ 54 ชนิด (ภาพที่ 4) (ตารางที่ 1) ความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศนาข้าวประกอบขึ้นจากสิ่งมีชีวิตชนิดต่าง ๆ ที่เข้าอาศัยดำรงชีพร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันในเชิงของการกินกันเป็นทอด ๆ โดยจำนวนของเหยื่อที่เป็นอาหารมักมีมากกว่าจำนวนผู้ล่าเสมอ (พิทักษ์, 2551) ในกรณีนี้พบว่าแมลงศัตรูข้าวมีปริมาณที่สูงกว่าศัตรูธรรมชาติในนาข้าว 1.09 เท่า ซึ่งบ่งชี้ว่าศัตรูธรรมชาติเหล่านี้มีบทบาทสำคัญมากต่อการควบคุมแมลงศัตรูข้าว ทำให้แมลงศัตรูข้าวส่วนใหญ่มีปริมาณไม่ถึงระดับการระบาดที่รุนแรงในช่วงที่ทำการศึกษามีเพียงเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลชนิดเดียวเท่านั้นที่มีปริมาณสูง คือ 8,162 ตัว ในขณะเดียวกัน พบปริมาณแมลงตัวห้ำที่เป็นศัตรูธรรมชาติของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล คือ มวนเขียวคูดไช้สูงมากถึง 6,222 ตัว ตลอดช่วงเวลาทำการศึกษา ในลักษณะการเปลี่ยนแปลงประชากรที่สอดคล้องกับประชากรของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลตลอดเวลา ทำให้ไม่พบปัญหาการระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลรุนแรงในพื้นที่ศึกษา

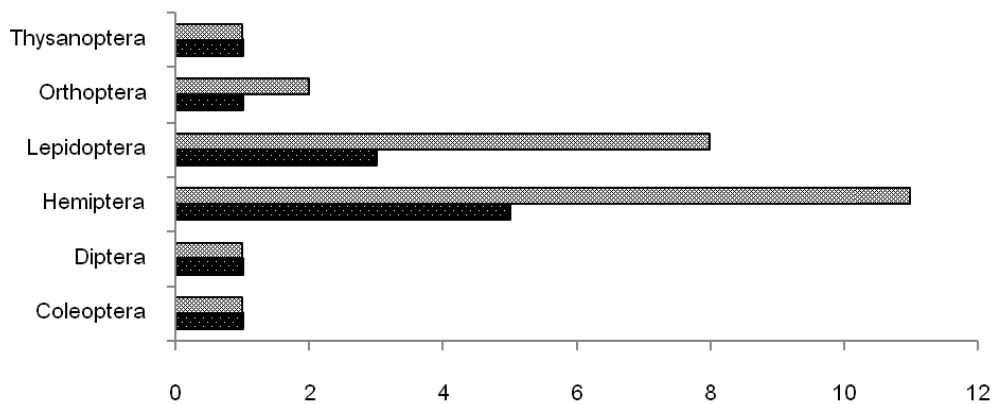

Figure 3 Taxonomic diversity of insect pests in rice paddy field at Mueang district, Phitsanulok province, species numbers (light dot) and families numbers (dark dot)

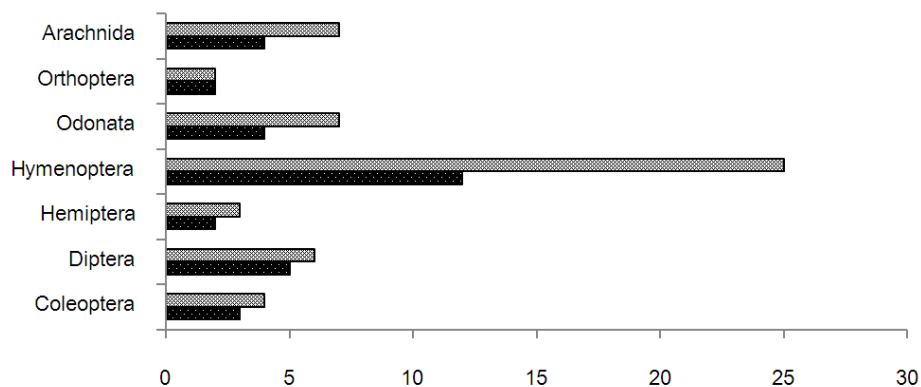

Figure 4 Taxonomic diversity of natural enemies and spider natural enemies in rice paddy field at Mueang district, Phitsanulok province, species numbers (light dot) and families numbers (dark dot)

Table 1 List of rice insect pests and natural enemies in rice paddy field at Mueang district, Phitsanulok province during October 2010 - September 2012

Status	Order	Family	Scientific name	Numbers	
Insect pests of rice	Coleoptera	Chrysomelidae	<i>Dicladispa armigera</i> (Olivier)	5	
	Diptera	Cecidomyiidae	<i>Orseolia oryzae</i> (Wood-Mason)	121	
	Hemiptera	Alydidae	<i>Leptocorisa oratorius</i> (Fabricius)	9	
			<i>Pentatomidae</i>	<i>Scotinophara coarctata</i> (Fabricius)	3
			<i>Cicadellidae</i>	<i>Recilia dorsalis</i> (Motschulsky)	914
			<i>Cofana spectra</i> (Distant)	81	
			<i>Nephotettix cincticeps</i> (Uhler)	105	
			<i>Nephotettix malayanus</i> (Ishihara and Kawase)	108	
			<i>Nephotettix nigropictus</i> (Stål)	297	
		<i>Nephotettix virescens</i> (Distant)	471		
		Delphacidae	<i>Nilaparvata lugens</i> (Stål)	8,162	
			<i>Sogatella furcifera</i> (Horvath)	562	
		Derbidae	<i>Proutista moesta</i> (Westwood)	2	
		Lepidoptera	Noctuidae	<i>Spodoptera mauritia</i> (Boisduval)	4
				<i>Spodoptera</i> sp.	2
	Crambidae		<i>Chilo suppressalis</i> (Walker)	1	
			<i>Chilo polychrysus</i> (Meyrick)	4	
			<i>Scirpophaga incertulas</i> (Walker)	23	
	Pyralidae		<i>Nymphula depunctalis</i> (Guenée)	216	
			<i>Susumia exigua</i> (Butler)	1	
Orthoptera	Acrididae	<i>Cnaphalocrocis medinalis</i> (Guenée)	741		
		<i>Locusta migratoria manilensis</i> (Meyen)	13		

Table 1 (cont.)

Status	Order	Family	Scientific name	Numbers
			<i>Oxya japonica japonica</i> (Thunberg)	113
	Thysanoptera	Thripidae	<i>Stenchaetothrips biformis</i> (Bagnall)	845
			Total	12,803
Predator	Coleoptera	Carabidae	<i>Ophionea ishii ishii</i> (Habu)	82
		Coccinellidae	<i>Coccinella transversalis</i> Fabricius	10
			<i>Micraspis discolor</i> (Fabricius)	756
		Staphylinidae	<i>Paederus fuscipes</i> Curtis	207
	Diptera	Dolichopodidae	<i>Medetera</i> sp.	36
			<i>Syntormon</i> sp.	5
		Ephydriidae	<i>Ochthera brevitibialis</i> (de Meijere)	301
		Tipulidae	<i>Tipulides</i> sp.	83
	Hemiptera	Miridae	<i>Cyrtorhinus lividipennis</i> (Reuter)	6,222
			<i>Tytthus chinensis</i> (Stål)	117
		Reduviidae	<i>Polytoxus</i> sp.	1
	Hymenoptera	Formicidae	<i>Odontoponera transversa</i> (Smith)	84
	Odonata	Coenagrionidae	<i>Agriocnemis femina femina</i> (Brauer)	170
			<i>Agriocnemis pygmaea</i> (Rambur)	221
			<i>Agriocnemis</i> sp.	240
			<i>Ceriagrion coromandelianum</i> (Fabricius)	19
			<i>Ischnura aurora</i> (Brauer)	86
		Lestidae	<i>Lestes</i> sp.	50
		Protoneuridae	<i>Elatoneura caesia</i> (Hagen)	5
	Orthoptera	Tettigoniidae	<i>Conocephalus longipennis</i> (de Haan)	31
		Gryllidae	<i>Metioche vittaticolis</i> (Stål)	111
			Total	8,837
Parasitoid	Diptera	Pipunculidae	<i>Pipunculus</i> sp.	10
		Tachinidae	<i>Argyrophylax nigrotibialis</i> Baranov	197
	Hymenoptera	Braconidae	<i>Macrocentrus philippinensis</i> Ashmead	5
			<i>Tropobracon schoenobii</i> (Viereck)	1
			<i>Snellenius</i> sp.	7
			<i>Opius</i> sp.	1
			<i>Macrocentrus</i> sp.	18
			<i>Apanteles</i> sp.	79
			<i>Bracon</i> sp.	54
		Dryinidae	<i>Pseudogonatopus hospes</i> (Perkins)	28
		Encyrtidae	<i>Copidosomopsis</i> sp.	6

Table 1 (cont.)

Status	Order	Family	Scientific name	Numbers
		Eulophidae	<i>Tetrastichus</i> sp.	103
			<i>Tetrastichus schoenobii</i> Ferrière	83
		Gasteruptiidae	<i>Gasteruption</i> sp.	1
		Ichneumonidae	<i>Xanthopimpla flavolineata</i> Cameron	89
			<i>Temelucha philippinensis</i> Ashmead	35
		Mymaridae	<i>Anagrus optabilis</i> (Perkins)	190
			<i>Gonatocerus</i> sp.	33
			<i>Mymar</i> sp.	31
		Platygastridae	<i>Platygaster foersteri</i> (Gahan)	11
			<i>Platygaster oryzae</i> (Cameron)	18
		Pteromalidae	<i>Obtusiclava oryzae</i> (Subba Rao)	120
		Scelionidae	<i>Psix</i> sp.	10
			<i>Telenomus rowani</i> (Gahan)	227
		Trichogrammatidae	<i>Trichogramma</i> sp.	74
			<i>Oligosita yasumatsui</i> (Viggiani and Subba Rao)	612
			Total	2,043
Spider	Araneae	Araneidae	<i>Araneus inustus</i> (L. Koch)	181
natural		Lycosidae	<i>Pardosa pseudoannulata</i> (Bösenberg and Strand)	20
enemies		Oxyopidae	<i>Oxyopes lineatus</i> Latreille	94
		Tetragnathidae	<i>Tetragnatha javana</i> (Thorell)	56
			<i>Tetragnatha maxillosa</i> Thorell	67
			<i>Tetragnatha nitens</i> (Audouin)	325
			<i>Tetragnatha mandibulata</i> Walckenaer	69
			Total	812

วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนแมลงศัตรูข้าวกับแมลงศัตรูธรรมชาติ และปัจจัยทางกายภาพ

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ (r) ระหว่างจำนวนแมลงศัตรูข้าวกับจำนวนศัตรูธรรมชาติ พบว่ามีค่าสูง ร้อยละ 65.9 ในส่วนของค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ของแมลงศัตรูพืชกับปัจจัยทางกายภาพคือปริมาณน้ำฝน ความเร็วลม อุณหภูมิ และความชื้นมีค่าเท่ากับ ร้อยละ 13.0, 8.8, 5.8 และ 3.8 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างศัตรูข้าวกับปัจจัยทางชีวภาพและกายภาพนั้นเป็นการค้นหาปัจจัยที่มีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงประชากรของแมลงศัตรูข้าว และเป็นแนวทางขึ้นพื้นฐานของการสร้างแบบจำลองในการพยากรณ์การระบาดของแมลงได้ในอนาคต (Berryman, 1981; Odum, 1983; Price, 1997; Huffaker and Rabb, 1984) ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าการเปลี่ยนแปลงจำนวนแมลงศัตรูข้าวสัมพันธ์กับจำนวนศัตรูธรรมชาติ ในระดับสูงเพียงพอต่อการบ่งชี้ถึงความสำคัญ

ของศัตรูธรรมชาติในการควบคุมแมลงศัตรูข้าวได้ และเป็นแนวทางในการค้นหาศัตรูธรรมชาติที่มีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงประชากรของแมลงศัตรูชนิดนั้น ๆ ได้ (Abrams, 2000; Liss *et al.*, 1986; Finklestein and Carson, 1985) ในขณะที่ความสัมพันธ์กับปัจจัยทางกายภาพ อยู่ในระดับต่ำมาก ไม่สามารถบ่งชี้ถึงความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงประชากรของศัตรูข้าวได้ชัดเจน (วิชัย และคณะ, 2554)

สรุป

การศึกษาความหลากหลายของแมลงในพื้นที่นาข้าวเขตชลประทานจังหวัดพิษณุโลก ตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึงกันยายน พ.ศ. 2555 จากพื้นที่แปลงนาเกษตรกร ในระยะข้าวแตกกอ พบแมลงและแมงมุมที่สำคัญ จำนวน 78 ชนิด จำแนกได้เป็นแมลงศัตรูข้าว จำนวน 6 อันดับ 12 วงศ์ จำนวน 24 ชนิด แมลงศัตรูธรรมชาติ 7 อันดับ 27 วงศ์ จำนวน 47 ชนิด และแมงมุมศัตรูธรรมชาติ จำนวน 7 ชนิด ค่าดัชนีความหลากหลายทางชีวภาพ (H) และดัชนีการกระจายตัว (EH) ของ Shannon-Wiener ของแมลงและแมงมุมทั้งหมด เท่ากับ 2.53 และ 0.58 ตามลำดับ โดยในส่วนของแมลงศัตรูข้าวมีค่าเท่ากับ 1.47 และ 0.46 ตามลำดับ ในขณะที่แมลงศัตรูธรรมชาติและแมงมุมมีค่าเท่ากับ 2.24 และ 0.56 ตามลำดับ จำนวนแมลงศัตรูข้าวมีความสัมพันธ์ (r) กับจำนวนแมลงศัตรูธรรมชาติคิดเป็นร้อยละ 65.9 แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางกายภาพ คือ ปริมาณน้ำฝน ความเร็วลม อุณหภูมิ และความชื้นสัมพัทธ์

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณศูนย์วิจัยควบคุมศัตรูพืชโดยชีวินทรีย์แห่งชาติ ภาคเหนือตอนล่าง สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ คณะเกษตรศาสตร์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยนเรศวร และศูนย์วิจัยข้าวพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก ที่สนับสนุนงบประมาณสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือ ต่าง ๆ ทำให้งานวิจัยนี้ประสบความสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

เอกสารอ้างอิง

- ปรีชา วังศิลาบัตร. 2542. การระบาดเพิ่ม (resurgence) ของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลหลังการใช้สารฆ่าแมลง. วารสารกีฏและสัตววิทยา 21(4): 266-275.
- พิทักษ์ เจริญผล. 2551. การป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน. สำนักงานเกษตรอำเภอห้วยแถลง, นครราชสีมา. 10 หน้า.
- พิสุทธิ เอกอำนวย. 2551. โรคและแมลงของพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 2. บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), กรุงเทพฯ. 379 หน้า.
- วันช ยาคัล้าย ปรีชา วังศิลาบัตร สุวัฒน์ รวยอารีย์ เฉลิมสินธุเสก และเฉลิมวงศ์ ธีระวัฒน์. 2540. สำรองการใช้สารป้องกันกำจัดศัตรูข้าว. หน้า 241-249. ใน: เอกสารวิชาการ: การป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืชโดยวิธีผสมผสาน. กองกัญและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร, กรุงเทพฯ.
- วันทนา ศรีรัตนศักดิ์ สุกัญญา อรัญมิตร และจินตนา ไชยวงศ์. 2554. สถานการณ์การระบาดของเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลในประเทศไทย. วารสารวิชาการข้าว 5(1): 79-89.
- วันทนา ศรีรัตนศักดิ์. 2553. เพลี้ยกระโดดสีน้ำตาล: ศัตรูข้าวตัวฉกาจของการปลูกข้าวนาชลประทานและมิติใหม่ของการจัดการ. วารสารวิชาการข้าว 4(1): 72-82.
- วิกันดา รัตนพันธ์. 2555. ความหลากหลายและการเปลี่ยนแปลงประชากรของแมลงศัตรูพืชและศัตรูธรรมชาติในนาข้าวจังหวัดพัทลุง. ใน: เอกสารประกอบรายงานการประชุมวิชาการ อารักขาพืชแห่งชาติ ครั้งที่ 10. 22-24 กุมภาพันธ์ 2555. ณ โรงแรมคุ้มภูคำ เรสซิเดนซ์, เชียงใหม่.
- วิชัย สรพงษ์ไพศาล สมชาย ธนสินชยกุล วงศ์พันธ์ พรหมวงศ์ ภราดร ดอกจันทร์ และฉัตรมณีวุฒิสาร. 2554. ความหลากหลายชนิดของแมลง

- ศัตรูข้าวและศัตรูธรรมชาติในระบบการผลิตข้าวแบบอินทรีย์. วารสารเกษตร 27(1): 39-48.
- วีรยุทธ สร้อยนาค วีรเทพ พงษ์ประเสริฐ ไสว บูรณพานิช พันธุ์ และ สมชาย ธนสินชยกุล. 2556. ประสิทธิภาพของสารฆ่าแมลงบางชนิดต่อเพลี้ยกระโดดสีน้ำตาลในภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย. วารสารเกษตร 29(3): 231-238.
- สำนวน นิมพกา และ วีรเทพ พงษ์ประเสริฐ. 2548. ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้สารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูข้าวของเกษตรกร อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร. วารสารเกษตรนเรศวร 8(1): 77-94.
- สำนักชลประทานที่ 3 จังหวัดพิษณุโลก. 2552. ประวัติเขื่อนนเรศวร. (ระบบออนไลน์) แหล่งข้อมูล: [http://irrigation3.wordpress.com/2009/01/29/ประวัติเขื่อนนเรศวร\(11พฤศจิกายน2557\)](http://irrigation3.wordpress.com/2009/01/29/ประวัติเขื่อนนเรศวร(11พฤศจิกายน2557)).
- สุวัฒน์ รวยอารีย์. 2554. การจัดการแมลงศัตรูข้าวโดยวิธีผสมผสาน. กองกึ่งและสัตววิทยา กรมวิชาการเกษตร, กรุงเทพฯ. 262 หน้า.
- Abrams, P. A. 2000. The evolution of predator-prey interactions: theory and evidence. *Annual Review of Ecology, Evolution, and Systematics* 31: 79-105.
- Asahina, S. 1993. A List of Odonata from Thailand. Bosco Offset, Bangkok. 106 p.
- Berryman, A. A. 1981. Population Systems: A General Introduction. Plenum Press, New York. 222 p.
- Finklestein, L. and E. R. Carson. 1985. Mathematical Modeling of Dynamic Biological Systems. John Wiley & Sons, New York. 355 p.
- Heong, K. L. and K. Sogawa. 1994. Management strategies for insect pests of rice: critical issues. pp. 3-14. *In*: P.S. Teng, K. L. Heong and K. Moody (eds.). Rice Pest Science and Management. IRRI. Los Banos. Laguna.
- Heong, K. L., G. B. Aquino and A. T. Barrion. 1991. Arthropod community structures of rice ecosystems in the Philippines. *Bulletin of Entomological Research* 81: 407-416.
- Hill, D. S. 1996. The Economic Importance of Insects. Chapman & Hall, London. 395 p.
- Huffaker, C. B. and R. L. Rabb. 1984. Ecological Entomology. John Wiley & Sons, New York. 844 p.
- Hutachareon, C., N. Tubtim and C. Dokmai. 2007. Checklists of Insects and Mites in Thailand. Department of National Parks, Wildlife and Plant Conservation, Bangkok. 319 p.
- Liss, W. J., L. J. Gut, P. H. Westigard and C. E. Warren. 1986. Perspectives on arthropod community structure, organization, and development in agricultural crops. *Annual Review of Entomology* 31: 455-478.
- Odum, H. T. 1983. Systems Ecology. John Wiley & Sons, New York. 510 p.
- Ooi, P. A. C. and B. M. Shepard. 1994. Predators and parasitoids of rice insect pests. pp. 585-612. *In*: E. A. Heinrich (ed). Biology and Management of Rice Insect Pests, Wiley Eastern Ltd., New Delhi.
- Price, P. P. 1997. Insect Ecology. John Wiley & Sons, New York. 874 p.